

Szerkesztői Iroda:

Nagyenyeden
A Működőhivatalban
hova
lapunkat meg lehet küldeni
Nagyenyedenre

Kiadóhivatal:

Wokál János Könyvkereskedése
hova
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.
Készletek nem adóznak vissza.

KÖZÉRDÉK

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:

helyben hához hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
fél évre 2 frt,
negyed évre 1 frt.

Hirdetmények díja:

3 hasábos néfít sorért
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

Novák Ferencz.

(B) Két férfi van Gyulafehérvárnak: Barts Ferencz és Novák Ferencz, kiket büszkén valhatna magának Magyarország minden új fejlődésnek induló városa. Az első a nagytekintélyű káptalan élén állva, aggkora daczára nemcsak az előkelő testület vagyoni dolgait intézi, nemcsak az egyházi dolgok vitelében vesz részt, hanem első helyen áll mindama széles tevékenységi körben, mely Gyulafehérvár modern irányu, majdnem rohamos haladását jelzi; Alsófehérmegye közönsége szintén az általános tisztelet érzelmeivel veszi körül e kitünő férfit, ki mintaszerűen teljesíti alkotmányos életünkben mindama teendőket, melyekre megnyerni szerencsések voltunk.

Novák Ferencz, a város polgármestere, ügyeinek szerencsés kezű vezetője, s új lendületű életének megteremtője a másik alak, ki rövid öt év alatt nemcsak helyrehozta a mult évtizedek anyagi és erkölcsi veszteségeit, nemcsak rendet teremtett a városi közigazgatásban, hanem biztos fejlődés útjára vezette a jó egyetértés létrehozásával városa társadalmát, s új intézményeket létesített, fáradhatatlan kitarással szerezve alapot az óvodának, kórháznak, ipariskolának stb. s megváltoztatva a várost külsőleg is úgy, hogy a ki pár évig nem látta Gyulafehérvárt, kedves meglepetéssel szemlélhette a rohamos átalakulást.

Kiváló érdemet szerzett e jeles férfi az által is, hogy úgy a magas clerus, mint a tekintélyre féltékeny katonai hatóságok előtt magasra emelte a városi előjáróság tekintélyét s kinyerve a közbecsülést, oly szívélyes viszonyt állandosított meg, melynek a politikai és társadalmi közéletben legjobb eredményeit lehet tapasztalni.

Még talán ennél is jobban méltathatjuk azt a szívélyes viszonyt, mely most Gyulafehérvár különböző nemzetiségei között fennáll. Magyar, német, román egyaránt buzog városáért s ritka példa gyanánt idézhetjük Czosieru Jánost, e jeles ügyvédet, elsőt románaink között, kinek nevét egy magyar lap: a „Gyulafehérvár” szerkesztősége élén látjuk.

És gyulafehérvár polgársága akarja is, tudja is méltányolni polgármesterének önzetlen, buzgó törekvéseit: kész áldozni mindarra, mire mestere áldozni hívja.

Valóban: méltó férfit ért a királyi kitüntetés! Nem fényes kereszt díszíti azt, ki a külsőségeknek épen nem barátja, — hanem színtoly fényes czim: a királyi tanácsosság, melyet eddig csak a kiválóbb alispánok, tanügyi előkelő férfiak, kitünő egyetemi tanárok s magasabb rangú tisztviselők nyerhettek meg. Novák Ferencz az első, a kisebb városok polgármesterei között, ki teljesen kiérdemelte a kitüntetést, — emelve ezzel a választott tisztviselő tekintélyét — bebizonyítva községi közigazgatásunk életképességét, és azt, hogy a magyar állameszme aegise alatt működve, miként lehet megnyerni a nemzetiségeket az áldásos egyetértésre!

Gyulafehérvár sz. kir. város két napon át adta tanujelét e kitüntetés feletti örömeinek. Alsófehérmegye közönsége, melynek vezetői eszközölték ki e méltó kitüntetést, a legszívélyesebben csatlakozik első rangú lakóinak jó kivátaához, mert egyes városainak, járásainak emelkedése által mind jobban felelhet meg feladatának, mely a közjót, az általános anyagi és szellemi fejlődés emelését tűzte ki végezől.

Gyulafehérvár sz. kir. város ünnepe.

A hivatalos lap április 26-iki száma a következő legfelsőbb intézkedést hozta:

„Személyem körüli magyar miniszterem előterjesztése folytán Novák Ferencznek Gyulafehérvár város polgármesterének, a közszolgálat terén szerzett érdemei elismerésül, — a királyi tanácsosi czimet díjmentesen adományozom.”

Kelt Bécsben, 1887. április hó 27-én.

Ferencz József s. k.

Br. Orczy Béla s. k.

Ápril 27-én e hír vétele váratlan örömezetét keltte fel Gyulafehérvárt s mindazoknál, kik a derék férfi képességeit, buzgalmat és törekvéseit becsülni tudják. —

Rögtön megkezdődött a tisztelgések hosszú sora, mindenki igyekezett kifejezni örömét az előtt, ki önzetlen harcosa, gazdag sikerű munkása a közéletnek. A városi tüzlő egylet Bóth Keresztély főparancsnok, — a takarékpénztár igazgatóságát Barts Ferencz nagypreposit elnök vezette, ki könybe lábbadt szemmel üdvözölte a derék igazgatót. A városi tanács Jardi Miklós, — a kir. törvényszék Henter Gábor elnök, — a kir. ügyészség Tribusz Gyula, — a kir. járásbíró Csécs András járásbíró, az izraelita hitközség dr. Náthán Bernát, a lutheranus egyház Salmen Frigyes vezetése alatt tisztelgett. Délután Lóuhart Ferencz püspök őnmaga üdvözölte első sorban, kijelentvén, hogy e kitüntetés egyike az öt püspöksége alatt ért legkedvesebb meglepetéseknek. — Jött az izraelita tanítók kara, a kir. adóhivatal, Köblös Miklós a magyarigeni járás főszbirája. — az izraelita nőegylet nevében Jónás Adolfné, a theologiai tanári kar dr. Tódor József vezetése alatt, a gimnáziumi tanárok Szentmiklós Jenő. — a főlewi tanoda tanárai Benedek József, a kir. illetékkiszabási hivatal Nagy Gyula, a luth. nőegylet Megay Nándorné vezetése alatt.

Délután 3 órakor a városi képviselő testület rendkívüli gyűlést tartott Sárdi Miklós tanácsos elnöke alatt. — Fabián Sándor kanonok vezetése alatt egy küldöttség ment a polgármester után, kit dr. Mohay Sándor országgyűlési képviselő hatóságos szóvalközléssel köszöntött.

Miután a csillapodni eljenzés elhangzott, az eként ünnepelel láthatólag meghatottan válaszolt:

1882. decz. havában — immár majdnem öt éve — e város polgárainak bizalma által hordozva, ugyanezen teremben tettem le a polgármesteri esküt. Őszintén szóló uraim, — megvallom — midőn beültem a polgármesteri székbe és megkezdtem hivatali működésemet, oly hómályos volt a légköröttem, hogyha nem szégyeltem volna, rögtön visszalépek. De visszatartott az önézet! Belátam, hogy a város ügyei, szellemi és anyagi viszonyai feltétlenül gyors beható rendezésre szorulnak, — láttam, hogy ehhez erős akarat, megfeszített szorgalom és — képesség kell. Éreztem, hogy bennem meg van az erős szándék, megvan a szilárd akarat, éreztem, hogy akarok és tudok ernyedetlen szorgalmat is kifejteni és ha hiányzott is nálam a képesség kellő mértéke, gondoltam — pótolja majd a jó akarat és szorgalom, gondoltam — pótolja e város a közügyért — minden nemesért lelkesülni

TÁRCZA.

Kati néni.

Öreg Kati néni eljár a templomba;
Valami van lelkén, a mi oda vonja —
Valami van lelkén: néma, nehéz bánat...
Gyógyító balszámot csak imától várhat.

„Gyászos lett a lelkem, elborult világom...
Elveszett fiamat tán soha sem látom! —
En Uram, teremtem!... holtig imádkoznám,
Csak az én fiamat vezelnéd el hozzám!

Husz éve... ellopták... Pusztá lett a házam...
Már el is sirattam, jártam érte gyászban —
De szívem még biztat epedve, remélve —
Oh, ha megtalálna, oh, ha visszatérne!”

Öreg Kati néni várja... egyre várja...
— Sokszor mossa arcát könnyeinek árja —
A falu beszéli, a falu megszánja:
Bá az örök Isten irgalmát kívánja...

Átrezdül a légen a harangszó bongva...
„Kati néni lelkem, jön-e a templomba?”
Hajdon leányok nagy sietve lépnek:
Ismeretlen pap fog beszélni a népnek.

„Olyan szép volt!... drága, kicsi fiam lelkem...
Mikor megcsókoltam... mikor megöleltem...
Az arca szelid volt... Most is megismerném! —
Halálig csókolnám, halálig ölelném!...”

Az a ragyogó szem!... az a márványhomlok!...
Beszédes kis ajka mennyi édest mondott!
Csak még egyszer tudná érinteni ajkam!...
En Uram, teremtem! könyörülj meg rajtam!”

Megzendül az ének, ájtatos zsolozsma,
Bánatos szíveknek vigasztalást osztva —
— Öreg Kati néni arcát letakarta,
Úgy hallgatva némán a zendülő dalra.

S elnémul az ének... Figyel a nép várva:
Ismeretlen pap jött buzgó szent imára —
Fiatal pap áll féln készen a beszédre...
— Kati néni felnéz... Agyára fut vére...

„Te vagy az, te vagy az!... Lelkemben a képed!...
Fiam!... Oh nagy Isten, köszönöm ezt néked!...
Az a ragyogó szem!... az a márványhomlok!...“
— Szegény öreg asszony halva összeomlott.

Megdöbentő csend van erre a sikolyra...
Fiatal pap körül, mintha diestény volna —
Talan ekkor tartá őt körülölelve
Az édes anyának megdicsőült lelke.

Szabó Jenő.

A fonóház krónikája.

— Elbeszélés. —

Irta Elekcs László.

Nyárfalvi malomnak zugó zsílipjeiről, örök sebességgel forduló kerekéről de sokat is tudnak beszélni a fonóházakban szöke Maros mellett, fél vármegyében. Öreg asszonyoknak megcsillan a szeme, fellobog a régi láng, ha róla beszélnek; öreg férfiaknak nem esik jól a bor, ha nem arról beszélnek. Ifjú legények, kaczkias leányok hallgatják öregek meséjét Ilonkáról, nyárfalvi malomnak szépséges asszonyáról.

A holdas, csendes éjszakákon megcsillanó szöke Maros hullamos fodrai, megrezzent felér nyárfák ingó koronái csendes zokogással beszélnek nyárfalvi malomnak szépséges asszonyáról, szomorú sorsáról.

Abban az időben hej! nem is volt párja nyárfalvi malomnak fél vármegyében! Oda járt örölni, tiltott csókot lopni fél vármegyének legénye, leánya. Hogy ne is járt volna, hogy ne is ment volna, hiszen sehol sem lehetett oly finom lisztet örölni, tiltott szerelmet folytatni, mint Szarka Mihály malmában. Minden örö számára volt egy éles köve, egy édes szava. Fél vármegye minden matrikulájának esketési pontját Szarka Mihály csinálta. A szerető szíveket ő hozta össze, a szenvedőket ő gyógyította meg. Ő tanította őket édes csokra, meleg ölelésre, földi mennyországba. Hej! de nem is csoda, mert őt nyárfalvi malomnak szépséges asszonya, Füzfalvi Ilona, tanította hosszú édes csokra, égő ölelésre, földi mennyországba.

Szöke Maros girbe-görbe hajlásánál állott a nyárfalvi malom. Még az öreg Szarka Mihály építette havasi termésű kővekből, sudar fenőfőkből. Abba verte minden vagyonát, egy hosszú élet szerzeményét. Nem is volt kára benne az öregnek, szebb örökséget senki sem hagyott a fiára, mint ő.

A malom szellős tornáczáról messze ellehetett látni, s onnan leste az öreg tavasi elkonyan, szép nyári estvéken, hogy mikor jön meg a fia Taliánországból, hová katonának vitték. Az pedig kerek nyoloz esztendeig hirt sem adott magáról. Hazatért legénytársai beszéltek, hogy rég eljött onnan, s most valamelyik dunai malomnál eszi szép asszony puha kenyerét. Az öreget elkiserítette ez a hír. Rábizta legényeire a molmot, s elindult fia keresésére. Jó fél esztendő telt bele, mig megtalálta, hazahozta. — Senkinek sem mondta, senkinek sem árulta el, hogy honnan hozta ő haza fiát, azt a szép legényt.

Tudta az öreg mit csinál. A fia kedvéért oda járt örölni, ifjú legényvel dévajkodni fél vármegye leánya. Úgy szaporodott a jövedelem, hogy az öreg Szarka Mihály halála után a három köves malomból hatost csinált ifjú Szarka Mihály.

tudó közönségének támogatása! Es ezen fellevelemben nemcsak hogy nem csatlakoztam, de kimondhatlan örömemre mindenütt még várakozásomat is felülmúló meleg érdeklődésre, bizalomra és önfeláldozó tevékenységre találtam! E város képviselő testülete, tisztái kara és közönsége vetélkedve egyesült velem a helyesnek felismert irányban, mindenki sietett tevékeny részt venni e város anyagi, köz- és társadalmi ügyeinek rendezésében. — Hogy sikerült-e és mennyiben a magam elé kitűzött célt elérni — uraim — önök vannak hivatva megbírálni! De vajjon meglelt volna-e bennem a képesség, a tehetség, — lehetséges lett volna-e nekem a kitűzött cél elérésén eredménytelen munkálni, ha önök és városunk társadalmának minden egyese nem támogattak volna, nem munkáltak volna közre. Csak a z é r t volt munkánkon Isten áldása, csakis azért lehetett nekünk eredményeket létesíteni, mert megvolt bennünk az e g y e t é r t é s ! — Önök meggyőződtek arról, hogy minden más cél nélkül, kizárólag a város érdekében, a város javára dolgoztam és önök nemcsak jóakarattal, de tevékeny közreműködésükkel — e g y e t é r t ő l e g s i e t t e k támogatásomra, mert felismerték, hogy csakis egyetértéssel lehet a közügyek terén eredményeket létesíteni!

Önök tudják uraim, hogy metalan lehető érdemeim elismerését, czimet, kitüntetését sohasem hajhásztam. A munka nem vár, nem igényel kitüntetés, jutalmát önmagában is megleti! M u n k a é s z o r g a l o m ! e k e t t ő v o l t m i n d i g j e l s z a v a m é s t a p a s z t a l a t a i m á l t a z o n d ö n t h e t t e n m e g g y ő z ő d é s r e j u t t a m , h o g y a k i i l y e l v e k s z e m e l ő t t t a r t a s a m e l l e t t h a l a d , a m a g a e l ő k i t ű z ő t t u t o n s o h a s e m c s a l a t k o z h a t i k , m e g s o h a s e m c s a l a t k o z t a t ! Ő C s á z á r i é s A p o s t o l i K i r á l y i F e l s é g e n e k l e g m a g a s a b b k i t ű n t e t é s é t h a l á s a n f o g a d o m é s m e l e g e n k ö s z ö n ű m Ő n ö k n e k a z o n r é s z v e t e l t , m e l y l y e l a n e k e m j u t o t t k i t ű n t e t é s t l e h e t ő l e g m ő g y e n d e t e s e b b é t e s z i k ! A r r a k é r e m ö n ö k e t u r a i m , l e g y e n e k k e g y e s e k e n g e m c s a k a d d i g t á m o g a t n i , m i g v a l ó s á g g a l e v á r o s é r d e k e i t s z o l g á l o m ! H a a z o n b a n b á r c s a k e g y s z e r é s b á r c s a k l á s z a t a i s m e r ű l n e f e l a n a k , h o g y a v á r o s k ö z é r d e k e i t s z e m e l ő l t é v e s z t e m , h o g y t é n y k e d e s e m a v á r o s á r t a l m á r a l e h e t — h a g y j a n a k e l , h a g y j a n a k e l m i n d e n g o n d o l k o z á s n é l k ű l ! E n a z o n b a n i s m é t l e m , h o g y v a l a m i n t e d d i g , u g y e z u t á n i s k o r l á t o t t k é p e s s é g e m h a t á r a i n b e l ű l m i n d e n t m e g f o g o k t e n n i h i v a t á s o m b e t ű l t e s é r e é s k é r e m e z u t á n r a i s o l y b e c s e s , n é l k ű l ö z h e t l e n t á m o g a t á s u k a t !

Ismét és ismét felhangzottak ezen meleg hangon előadott szavak után az éljenkiáltások, — mire újból dr. Mohay Sándor terjesztő a közgyűlés elé a következő indítványokat:

„Örököstessék meg a közgyűlés jegyzőkönyvében, hogy a városi képviselő testület a legnagyobb örömmel és hódoló tisztelettel veszi tudomásul Ő Császári és Apostoli Királyi Felségének azon legmagasabb elhatározását, melylyel Novák Ferenc polgármesternek a közszolgálat terén szerzett érdemei elismerésül a királyi tanácsosi czimet legkegyelmesebben adományozta, — mely legfelsőbb kitüntetés által Gyulafehérvár sz. kir. városa magát is megtisztelve érzi!” — (Elfogadjuk, éljen.)

2. „Határozza el a közgyűlés ismétlenül, — a mint már 1885. évi augusztus hó 26-án 47-885. közgyűlési szám alatt egyhangulag hozott határozatával kimondotta, — hogy a tanácsház előtti főtér a mai nap maradó emlékeül „Novák Ferenc-tér”-nek nevezessék el — és kéressék fel a nagyszagos polgármester ur, hogy e térnek nevével való megjelöléséhez beleegyezését adja.”

Az ifju Mihály pedig elfelejtette dunai malomnak napestig tartó katógását. Özvegy molnárának puha kenyérét. Hiszen az ő malmának napestig tartó kalimpálása sokkal szebb volt annál, ifju lányok által hozott fehér kenyér sokkal puhább volt amazénál. De különösen a Füzfalvi Ilona kenyere mintha csak madártejjel lett volna sütvé. Az volt neki az ünnepnapja, mikor a péterlakiak jöttek örölni s köztük Ilona. Az nap kérhetett ő tőlle „szert” akárci emberfia, nem hallott ő egy kukkot sem abból a beszédből. Hiszen sokkal edesebb volt hallgatni az Ilona mézajta beszédét, édes szava csengését. Nem nézett ő akkor soha a malomárka felé sem, hiszen sokkal mélyebb volt az Ilonka szeme, azok a fekete tűzcsikok. Hozhatott volna neki bár ki is pástétomot, nem esett volna olyan jól, mintha oda űlve a zsákra, Ilonka étette komlós cipójából. Jaj de meg is szerette, jaj de betegé is lett . . .

Fél vármegyének örlő népsége vitte szerte a hírt, hogy nyárfalvi malomnak ifju gazdája szerelmes lett. Fél vármegyének ifju leánysergő siratta meg ezt a hírt. De még akkor sirtak igazán, mikor a nyárfalvi templomban Szarka Mihály örök feleségül vette Füzfalvi Ionát.

Ifju legények, kaczkias leányok futottak össze, mikor egy idegen asszony érkezett a nyárfalvi malomhoz. Szép, magas asszony. Kezénél fogva egy fiúcskát vezetett.

— Kit keres kigyelme, jó asszony? — kérde Ilona tőlle.

— Szarka Mihályt, a malomgazdát.

— Oda fonn van a garadnál. Ott beszélhet vele.

Szarka Mihály a garadra támaszkodva nézte az alá pergő buzaszemeket. — Halálra sápadott, mikor az idegen asszony oda köszönt neki.

— Jó estét Szarka Mihály malomgazda uram! Szépen állunk. Hát azért szerettek úgy, azért adtam oda magam forró szenvedélyvel karjaidba, hogy megszökve

Midőn pedig a polgármester megmaradt már 1885-ben kifejezett ellenkezése mellett, a közgyűlés tagjai körülvették a folyton tiltakozót és egy percnyi elhallgatását felhasználva, az indítvány második pontját is határozattá emelték, — a mivel a közgyűlés sűrű éljenzés között véget ért!

Estéli 8 óraker fényes fáklás zenét adott a város polgársága, mely alkalommal Halász Jakab kir. közjegyző üdvözölte lelkes szavakkal, mire az ünnepelet meghatottan köszönve meg a város közönségének érzelmenyilvánulását. Másnap, 28-án tovább folytak az üdvözölések, — így hermannshorti Wattek Ferenc tábornok a törzstisztek kíséretében fejezte ki jókívánatait, továbbá: Csató János kir. tanácsos alispán és Török Bertalan megyei főjegyző, kik Nagyenyedről jöttek derék barátjuk kitüntetésé feletti örömlöknek szóval is kifejezést adni.

Este a „Hungária” szálloda disztermében nagy banquette volt. A clerus Barts Ferenc nagypreposttal, Csató János kir. tanácsos alispán, Wattek es. kir. tábornok, Gábor ezredes, Gautsch őrnagy, Török B. fejegyző, a kir. törvényszék és ügyészség tagjai, a derék polgárság, az ügyvédi, tanári, orvosi kar stb. 100-an felül vettek részt. A pohárköszöntők árját dr. Mohay Sándor kezdte meg Ő felségekre emelve poharát. Barts Ferenc nagyprepost az ünnepelet polgármesterét, Halász J. k. kjegyző Tisza miniszterelnököt, Csató alispán Lönhardt püspököt, Issekutz ügyvéd báró Kemény főispánt, Novák polgármester hatásos szavakkal a város képviselőt, tanácsát, közönségét s ennek élén Barts Ferencet. — Fábian S. kanonok Csató alispánt, Gidófalvi G. dr. Mohay képviselőt, Tribusz G. kir. ügyész szintén jeles beszédben a hadserget s ennek jelenlevő képviselőjét Wattek tábornokot éltette, mire a tábornok a nemzet és hadsereg közötti egyetértésre köszöntött. Csató alispán Barts nagyprepostot, dr. Szuehy B. theol. tanár Török főjegyzőre, Avéd tanár a kir. törvényszékre, dr. Sándorffy theol. tanár szellemes beszédben a helybeli hivatalok főnökeire, Török főjegyző Novák polgármester családjára mondtak köszöntést. — Kitűnő beszédek tartottak dr. Todor, Gidófalvi, dr. Sándorffy, dr. Veres, majd Bartha Győző, dr. Mayer stb. szólott úgy, hogy a társaság csak reggel három óra felé oszlott szét.

A „Gyulafehérvár” szerkesztői derekasan kitétek magukért. Igen csinos kiadásban, aranyos czimnyomattal, éjfélfel rendkívüli számot nyomattak, melyben az alig egy órával előbb történeteket híven adták közre, általános elismerést aratva.

Abrudbányai dolgok.

Román pénzintézet. Sorozás. Laktanya. Képviselőválasztás.

Bocsánat, hogy e pár sorral becses figyelmét háborogatom, de miután e városban szándékom volt egy pár napot tölteni, nem tehetem, hogy az itt hallottakat a tek. szerkesztő ural ne tudassam, ezért tehát e pár sorok közlésére becses lapjában tért kérek.

Hallomásom szerint Abrudbánya város kebelében ezélett mintegy hat évvel, többeknek fáradozása útján megalakult a „polgári kisegítő egyesület”, melynek üdvös működését, s felvirágzását ugylátszik az itteni román

atyafiak nem a legjobb rokonszenvel nézták, mert több töképenzes románok által, kiknek a pénzök a Szébenben székelő „Albina” bank nem az általok képzelt busás kamatot adja. közelebb megalapították az ugynevezett „Auraria” takarékpénztárt. Hogy mily irányban fog működni még egyelőre jelezni nem lehet; hanem hihetőleg magyar kultur érdekünket képviselni nem fogja*.)

Az idei fősorozás e városban is lefolyt f. évi ápril 20-án kellő rendben, s a mi az eredményt illeti, nem a legvirágzóbb, mert 9 hadkötelestől egy a közös hadsereg, valamint a m. kir. honvédség alig tudott 6 legényt kapni, a mi bizony fájdalom, mert hallomásom szerint e kis város nembogy a megkivántató létszámot ki nem tudta volna adni, de sőt egy-két legénye mindig java volt, s így a katonai sorozó bizottság elnöke — mint beszéltek — csak is a roppant sok törvénytelen távol és törvényes távoliaknak tulajdonítja, miért is a városi katonai referent az igen tisztelt őrnagy ur nem a kellő diesérettel halmozta el, mert e város érdemes polgármestere nem örömet hallgatta.

Katonai laktanyája is lesz e városnak, mit örömmel jelezhetek, mert közelebből sorozás végett e vidéken járt megye érdemes alispánja a helyben állomásozó 23-ik vadász zászlóalj parancsnokával bizottságot alakítva, több telket vettek szemle alá, melyek közül a Gal5 örökösök tulajdonát képező telket találták legalkalmasabbnak, s így valószínű, hogy ez is lesz elfogadva.

Most, hogy az egész országban az országgyűlési képviselők jelölésével vannak a választók elfoglalva, nem lesz felesleges az itteni dolgok állásáról egyet-mást elmondani, igaz ugyan, hogy a jelenlegi szeretett képviselőjük választói által Visi Imre ujra fel lett kérve Abrudbánya-Verespatak választókerület jelölésére, mit is hallomásom szerint készséggel elfogadva, meg is köszönt, de választói fájdalommal értesültek, hogy e jeles férfit megirigylte Pest Józsefvárosi kerülete is és fellépette követ-jelöltül, mit ott is elfogadott, s valószínű, hogy megválasztása bizonyos is, s így e kis választókerület ismét képviselő nélkül marad, hanem azért nem kell busulni, mert lesz képviselőjelölt elég, már is rebesgetik e városnak egy szülőttjét, kiknek az utját hatalmasan készítik, s hogy mily eredménnyel az a jövő titka.

Jónás.

Az erdélyi ev. ref. egyházkerület rendkívüli közgyűlése Kolozsvárt.

A folyó évi április 28-ára Kolozsvárra összehívott rendkívüli egyházkerületi közgyűlésen a világiak úgy mint a papság szép számmal vettek részt.

A gyűlés ünnepélyes megnyitása előtt Szász Domokos püspök mondott alkalmoszerű szép imát, melynek elhangzása után br. Kemény Gábor legidősb állású gondnok a közgyűlést megnyitja.

Tagok számbavétele után a gyűlés megalakult s miután pár ujonnan választott egyházmegyei jegyző a hivatali esküt letette, s néhány ujonnan választott képviselő igazoltatt, elővételten a tulajdonképeni tárgyszorot.

Előnk vita fejlődött ki azon vita felett, hogy bizottságok menesztessenek-e ki ezen közgyűlésre vagy nem?

*) Elégé sajnáljuk, hogy ily tendenciákkal a jó egyetértés helyreállítását meggátolják.

tőlem másnak is szerelmet hazudj? Ismered ezt a fiut? lásd ez a te másod! Olyan szép szeme van, mint neked; olyan a két rózsás arca, mint a tiéd! Emlékszel-e reánk Mihály?

— Ejh! hagyj magamra. Megfizetek. Mit kívánsz, mennyi pénz elegendő a fiunak? Nem látod, hogy feleségem van, mit mondana, ha megtudná . . .

Az idegen asszony azt a mosolygó kis fiut ölébe vette, oda tartotta jó közel Szarka Mihályhoz, édes, behizelgő hangon mondá.

— Kis fiam, látod ezt az embert, ez a te apád. Erről meséltem én neked anyit, téli hosszú estvéken. Mondjad neki kis fiam: apám adj egy csókot.

— Zsófi! ne homolj meg. Nem látod, hogy a népség mind minket néz? Mit mondana a feleségem, ha látná?

— Mit mondana? hát megmondom én neked Szarka Mihály. Elfogja mondani a zsilip-zugó vízének, hogy megcsalad őt is, hogy nem volt igaz a szerelmed, hogy jobb nem élni neki többé. Ezt fogja mondani Szarka Mihály a te feleséged.

— Jaj! Zsófi! szót se többet. — Neki nem szabad soha megtudnia, hogy te vagy az én első feleségem. Tul nem élné az a jó teremts. Hiszen én most is szeretlek Zsófi, de apám akarta így. Jer első legényem háza üresen áll, jó szállásod lesz ott. Este én is ott leszek.

— Jól van. Én most is tudok hinni neked, pedig meg kellene, hogy átkozzalak. Várlak este. Várlak úgy, mint mennyasszony az esküvő napját. Meg nem csókollak most, de akkor megfusztlak. Várlak.

Szarka Mihály elvitte az asszonyt első legénye üres szállására. — Neki adta az egésztest, csak ne szóljon senkinek.

Párolgó vaesorának alig tudta végét várni Szarka Mihály. Egész este sürgette Ionát, hogy siessen a va-

csorával, mert neki dolga van a sárpataki csapógátoknál. Vihar lesz az éjjel, megárad a Maros, s fél, hogy elviszi a félig kötött gátat.

Lihegve futott Zsófihoz. Az pedig a hogy belépett átkarolta, megölelte, csókjával halmozta. Szarka Mihály forró vérének jól esett ez a szenvedélyes ölelés, forró csók. Ölébe vette az asszonyt, oda vette a fiát is, s ujra a régi Szarka Mihály lett. Az a katonaságtól megszökött ifju szerelmes legény. Lelkének mördöső szavát elcsitította gyermeke édes nevetése, gyógygő szava. Együtt nevetett gyermekével. A nevetést egy hosszú villámnylev szakított meg s utána egy csattanó dörgés. Bánta is ő akár mi történik a házon kívül. A gyermeket csitító szóval lefektette, ő maga is végig dült az ágyon, s úgy hallgatta az ágy szélén ülő asszonynak édes, vértehitő beszédét, csengő dallamos hangját. Miért suttoztak volna, hiszen az ablaktábláit verdeső záporosó elmosta a hangot? De ki is hallgatna utána? Emberei ott dolgoznak a sárpataki csapógátoknál, felesége miért aggódnék, hisz nem először marad ki éjszakára?

— Ugy-e Zsófi, hogy nem hazudtam, a régi Mihály vagyok én. Jere, add ide azt a bársony arcot, hadd csókoljam meg úgy, mint régen, tudod mikor? Egyszer öltünk csak; vegyük ki a részünk belőle. Az ilyen időt szeretem én, ilyenkor legjobb elkárhozni . . .

Az ablak tábláit tovább verte az eső.

— Mihály! mit csinálnál, ha idejönne a feleséged?

— Miféle feleségem? hiszen te vagy az első, utolsó. Nem szeretek én rajta kívül senkit a világon.

— Elhiszem én azt neked édes emberem, de hát az a másik miféle?

— Hahaha! Hát az övé a malomnak fele, nem dohatom ki belőle.

Az ablaktábláit megrázta a távoli mennydörgésnek mormoló zúgása, a záporosó kövérceppjei megcsapdosták az üvegeket.

(Vége következik.)

Br. Bánffy Dezső nem tartja szükségesnek jelen közgyűlés folyamára bizottságok kinevezését, mivel ezen közgyűlésnek más tárgya nem lehet, mint a codificatio munkálatainak bevégezése, mivel más tárgyról az összehívásban nincs értesítés.

Br. Kemény Gábor elnök, előtte szólóval szemben azon nézetének ad kifejezést, hogy jelen közgyűlés a codificatio nagyfontosságú tárgyán kívül, más szorgosabb elintézését igénylő tárgyakat is elővehet a szükséghez képest, sőt szükség is, hogy elővegyen, mert kérdés, hogy a rendes egyházközségi közgyűlés ez évben megtartható lesz-e, miután az országgyűlési képviselők választása körülbelül éppen azon időben veszi kezdetét.

Közgyűlés a bizottságokat kinevezi. Ezután elővetetik az igazgató tanácsnak a codificatio vonatkozó javaslata és a 156. §-ig letárgyalja.

Másodnap, azaz április 29-én, folytatott a 188. § felett, mely t. i. az eddig fennállott canonica visitatio gyökereit módosítását czélozza, a mennyiben jövőre az egyházközségeket egyedül az esperes lesz köteles a neki alkalmanként mutatókban évenként megvizsgálni és nem együtt az egyházmegyei jegyzővel és közügyigazgatóval, mint eddig történt pár száz éven keresztül; s mely §-us az egyházközségek erkölcsi állapotára s vagyonügyeire vonatkozó felelősség terhét egyedül az esperes vállaira helyezi, érdekes és nagy mérvet öltött vita folyt, mit Sándor János a nagyenyedi egyházmegye jegyzője indított meg. Szépen átgondolt egészen tárgyilagos beszédében hangsúlyozza, hogy erős meggyőződése szerint a gyakorlatban a csalnak mennyire meg nem felelőnek fog bizonyulni az, ha a felelősség egyedül csak az esperes vállaira nehezu.

Mennyire hiányos világításban fog felmutatni minden valószínűség szerint az egyes egyházközségek erkölcsi állapota, ha az egyes kérdőpontokra adandó feleleteket maga a presbiterium teszi meg saját papja elnökelete alatt, midőn érdekekben áll saját ügyeik állását egyházi előjárásai előtt kedvező színben tüntetni fel stb.

Végül indítványt nyújt be, hogy a visitatio jövőre is az esperes, jegyző és közügyigazgató által vitessék véghez, nem minden évben, mint eddig történt, nem is 3 évenként, mint 1885-ben elhatározott, hanem minden második esztendőben.

Sándor János indítványát támogatja Gyárfás Domokos főgondnok és Székely Iván lelkész. Ellene szolt. Szász Domokos püspök, b. Kemény Gábor főgondnok, Deák Lajos stb. Sándor János zárbeszéde után a gyűlés többsége a §-t elfogadta.

(Folytatása következik.)

Báró Kemény Endre jelöltsége.

J e g y z ő k ö n y v.

Felvetették a marosújvári választókerület szabadalvú pártjának Marosujvárt, 1887. év április 24-én a „Stefánia-bánya” intézőtermében tartott újbóli szervezkedő gyűlésében.

1. Mltsgos Juchó Ferencz lovag bányatanácsos ur, a párt eddigi elnöke, üdvözölve a felhívása folytán szép számmal összegyűlt tagokat, — a gyűlést megnyitja.

2. Zeyk Daniel országos képviselő ur, miután a szabadalvú pártnak, tekintettel a küszöbön levő orsz. képviselői választásokra, újbóli szervezkedésének szükségességét meggyőzőleg esetele; továbbá, miután Juchó Ferencz urat, mint eddig, úgy jövőre is egyéniségéből, mint társadalmi állásából kifolyó jeles előnye miatt az elnökségre ajánlja, — gyűlés korlátlan választási jogának hangsúlyozásával — egy javaslattal lép fel, melynek alapján nagy lelkesedéssel es közakarattal a párt következőleg alakul:

Elnök Juchó Ferencz lovag, bányatanácsos (Marosujvár.)

Alelnökök: gróf Bethlen Sándor (M.-Gezse), gróf Bussenl Henrik (Háporton).

Jegyzők: Fülel Szántó Lajos (Marosujvár), Imre József (M.-Lspád).

Végrehajtó bizottság: Ambrus Sámuel (Sülye), Bartalus Sámuel (Sztbenedek), Bedő Sámuel (M.-Forró), Benedek Gyula (Lőrinczréve), ifj. Benkő Elek (Csucs), Benkő Ferencz (Herepe), Bournácz Antal (Nagylak), Csiki Albert Nagylak, Géczy Béla Herepe, Gyárfás Zsigmond Csekelaka, Jancsó Lajos Marosujvár, Molnár Pál Káptalan, Nagy Anzor Karácsonfalva, Grün Sámuel B.-Boesárd, Kovács Ferencz B.-Boesárd, Keserői Lajos Ozd, Orbán Venczel Nagylak, Pap Dávid Nagylak, Pogány János M.-sztkirály, Rákossy Lőrincz Hari, Solyomosi Lajos M.-Beze, Szász Lajos O.-Tordos, Zeyk Endre Sztbenedek, Kovács Lajos Csesztve, Fodor György Szilvás, Dosiás Demeter Tordos, Simon Pál Ujvár, Pásztori Gyula Ujvár, Nagay János Czintos.

3. Juchó Ferencz elnök ur maga és megválasztott társai nevében megköszöni a bizalmat.

Ezután felhívja a figyelmet ama mozgalmakra, melyek a választásokra nézve úgy a sajtó, mint a köznapi élet terén megindultak. „Mi most is — így szól — azon országosan uralkodó pártok tartozunk, mely a kormány-pálcát kezében tartva, magát „szabadalvú”-nek nevezi. Mi most is azon férfi megválasztásához akarunk járulni, ki eddig is kerületünket képviselve, bizalmunkat, szeretetünket magának kivívta. E férfi báró Kemény Endre. (Eljenzés.)

Majd gróf Bethlen Sándor szól, felvéve az elnöki szavak fonálát és a két megelőző beszéd gyűjtő hatása közt a párt egyhangulag körünkben időző képviselőnk báró Kemény Endrének a gyűlésre való meghívását kimondja s a végett egy meghívó bizottságot küld ki:

Szalánczy Lőrincz, Imre József, Pogány János, Kovács Lajos, Bournáz Antal, Blaska Ubáld, Simon Pál és Kirilla István urak személyében.

4. Midőn báró Kemény Endre a gyűlésben lelkes ovatiok közt megjelenik: elnök a „marosujvári vál. ker. szabadalvú pártja” nevében felhívja, miszerint mint eddigi képviselőnk a párt megújított bizalmát s a küszöbön álló választások alkalmából annak jelöltségét elfogadni kegyeskedjék.

Br. Kemény Endre meghatottan mond köszönetet a bizalomért, és tekintve a még be nem zárt országgyűlés folyamatát az új választások elrendelésekor igéri beszámoló és programbeszédének megtartását.

Ezek után — több tárgy nem lévén — a gyűlés eljenzések közt bezáratik.

Kelt, mint fennebb.
Fülel Szántó Lajos,
jegyző.

Juchó Ferencz,
elnök.

VEGYES HIREK.

— Kossuth Lajos nagyhazánkiát, mint tudjuk, Kiskun-Félegyháza város díszpolgárává választotta volt meg. Kossuth megválasztatását Turinban 1887. Március 20-án kelt és Kiskun-Félegyháza város tanácsához és képviselő testületéhez küldött terjedelmes levelében megköszöni. Talán felesleges is mondanunk, hogy Kossuthnak ez a legújabb levele is úgy az irányi ragyogó ssépségét valamint az abban kifejezést nyert gondolatok mélységét tekintve, a politikai felszólalások egyik remek példánya. Mint igen élvezetes olvasmányra lapunk olvasó közönségének figyelmét felhívjuk.

— A népfelkelő tisztjelöltek tanfolyama f. hó 6-án szombaton kezdődik: megelőző napon jelentkezni kell. Az elméleti előadások a megyeház nagy termében tartatnak. Krismanits Vilmos százados lesz az egyik tanár, kinek jeles képzettsége, jó modora sokat fog tenni bizonyára arra, hogy a 3 hetes tanfolyam eredményes legyen.

— A sétatéri cukrász helyiség megnyitása. A mint értesültünk Kún József nyári cukrászatát május 1-én, délután 4 órasor népmulatsággal szándékozik megnyitni.

Gyászhir. Zeykfalvi Zeyk Miklós Nagyenyeden nővérénél öz. Zeyk Miklósnénél, hosszas betegeskedés után e hó 29-én 65 éves korában jobb létre szenderült. Az elhunyt mint leghazafiasabb érzelmu erdélyi főri család tagja a szabadságharcz kitérésekor Domokos testvérivel együtt fegyvert ragadott megtámadott hazája védelmére, mint Kossuth-husár százados vitézül harczolt a magyar seregke leveretéséig. A forradalom után mint anyai más gazdasági ügyei rendezéséhez látott, majd a gazdálkodással is felhagyott s folyton növekvő nehézhallása miatt teljesen visszavonulva élt testvéreivel vagy a családtagok valamelyikénél, kik mindig szivesen látták családjuk körében igazságszerető, hozzájuk rendkívüli ragaszkodó puritán jellemű jó rokont. Békén pihenjenek hamvai.

— A nagyenyedi szegény tánulókat felruházókör 1887. április 24-én tartotta meg ez évben első „Fellőrestélyt” melyen nagyszámú intelligens közönség vett részt. Az estély műsorát a Bethlen főiskolai theologiai dalkar nyitotta meg A viharban című dalmű szabadon elnevelésével. Ezt követte t. Fogarasi Albert s. tanár „Egy népfelkelő története”-című humoristikus felolvasása, mely nem egyszer ragadta viharos tetzésre a nagyszámú közönséget. Ezután jött Nagler Sarolta szavallata, ki igen szépen szavallta el Arany Jánosnak „A tudós macskája” című költeményét. S végül lezárta a műsort a Bethlen főiskolai theologiai dalkar „Népdal egyveleg” című szép és kellemes ének, mely zajos tetzést aratott. Erre megkezdődött a vidám tánc, mely éjféltűn egy óráig fokozatos jókedvben tartotta a szép számú közönséget. Valóban szép hivatást teljesít a segélyzőkör, midőn ily olesó mulatság rendezése által, egy felő nemes céljára „fillérek” gyűjt; más felől alkalmat nyújt arra, hogy a nagyenyedi társadalmi élet folytonos virágzásban legyen. Dicséret azért azon lelkes ügybuzgó nőknek, kiket semmi sem képes eltántorítani e nemes ügy mellett való küzdelemtől.

— Nekrológ. Kiss Zsigmond nagyenyedi csizmadiaester 70 éves korában e hó 26-án agyagta következtében pár napi betegeskedés után meghalt. Temetése április 28-án történt. Az elhunyt több ízben volt a városi képviselő testület választott tagja s mint igen tevékeny s minden iránt érdeklődő férfi az iparos polgárságnak egyik typicus s számot tevő alakja volt.

— „Cserebogár, sárga cserebogár” a melegebb napok beállta óta nem költői elandalodás tárgya többé, hanem valóságos rémület forrása, mert falánk rajai oly tömegesen lepték el az épen levelezésnek indult erdőket gyümölcsösöket, hogy apasztásukra okretlen gyors es erőlyes hatósági intézkedésre, s értelmes közös cselekvésre, van szükség, mert különben félt, hogy a lombos fák letarolása után a szőlővel beültetett területekre vetik magukat, s egy néhány nap alatt a szüréti kilátásokat is teljesen tönkre teszik, mi annál érzékenyebb csapás lenne, mivel több vidékről vett egyhangú tudósítások, s részben személyes észleletek alapján kimondhatjuk a szomorú tény, hogy az őszi vetéseknek jó nagy része kiveszett,

s a lehető legsilányabb termésre van lilátás. Igen sok gazda már ki szántatta meggyérült buzavetését s e példát hihetőleg még többen fogják követni, különösen, ha a perzelő szárazságot jótékony esők fel nem váltják.

— Maros-Szent Benedeken a 17 év óta folyt tagosítás bevégeződött. Hogy az első vállalkozó károkat okozott a birtokosságnak, hogy egy évig való birtoklás után miként kellett a régi állapotba retrálni stb. felesleges emlegetni, midőn Guardazon József gyulafehérvári kir. t. sz. bíró ur, kinek tagosítási ügyek körül tanusított erőlyes szakavatott és méltányos eljárását eléggé dicsérni és köszönni nem lehet, — e községet is rövid idő alatt képes volt rendezni. A birtokba adás április 20-án kezdődött és 27-én bevégeződött. Szentirmai A. tagosító mérnök segédei Tajtelbaum Adolf pontos méretei és valódi szakismeretről tanusodó felvilágosításai, Mayer J. pedig gyors és kitartó erőlről tanusodó pontos kiszakítási munkálata által valóban könnyűvé tették a feladatot. A lakosság egy része, ügyvéd el felvilágosítás daczára sem nyugodván meg, fenyegetőzni kezdett. A bíró ur gyorsan esendőröket regnirált s miután a hiteltesítő főmérnök Kun kimutatta felülvizsgálat után a panaszok alaktalanságát, — elutasította panaszlókat. Ismételtü kiemeljük a t. bíró ur s a nevezett mérnök urak eljárását csak azt sajnáljuk, hogy miért nem lehattunk szerencsések őket hamarabb meggyerni.

— Állami posta Marosujvárt. Valahára e virágzó és népes község 10—15 millió évi pénzforgalommal bíró postájának jelenlegi gyarló és megbizhatlan kezelése, valamint Balázs István mostani pénzbírságra változtatott hivatalvesztési ítéletet involváló) visszaélései megszűnnek... Kardos Kálmán, az „újabb bajok” orvoslására kiküldött vizsgálat — eme ritka tapintatu hivatalnok — e napokban az új posta helyiség felépítésére nézve a főbányahivattalál értekezett is. Postaügyünk teljes organizálása 3—4 hónap alatt megoldottnak tekinthető. Azonban ezután is tartjuk magunkat ama latin közmondáshoz: Cavete a signatis...!(r.l.)

— A marosujvárra utazó fürdő, vagy bányalátogató közönség figyelmét e helyen is felhívjuk Marszári Keresztély ismert és jóhírű vállalkozó társasági vállalatára, mely a marosujvári vasuti megálló helynél, valamint a községben, olesó és kényelmes szolgálatot nyújt.

— Élénk névnap mulatság volt április 22-én este M.-Igenben Kontz Albert szolgabírónál, melyen a hegyalja csaknem összes intelligentiája, Gy.-Fehérvárról pedig Gidófalvi Gergely plébánus is résztvett Jakabfi Alberttel és a kitűnő vacsora alatt pompás felköszöntések, vidám ötletek, egymást váltogatták. A közönség csak a hajnali órákban kezdett oszlani sokan pedig éppen fényes nappal mentek haza.

— Szamadás. A folyó hó 14—15-én Nagyenyeden átutazó csanóg magyar családok ellátására és felségítésére járultak városunkba természetbeni ellátással és pénzel: Munkátsi Zsigmond, Bartha Lajos, Korbuly Bálint, Dr. Bartok György, Dr. Boez József, öz. Veress Gáborné, Varró Gergely, Richard Mihály, Pap Géza, Dezső Dénes, Horváth József, Müller Mihály, Dr. Donogány Jakabné, Rapaics Komeó, Czirner J. József, Winkler János, Király Miklós, Szőke István, Szabadi József, Sándor Lajos egy család szállást és kosztot, Dán József 3 család, M. Zeyk Károlyné 1 család, Hudelisz Mátys 3 család, Szász József Czeiler Eduard, Pap Gyula, Fodor Miklós 1 család Tökés Imre 4 család Luka Albert, Martonfi József, Seprényi János, Bodola Lajos, Polonyi Domokos 1—1 család. Pénzt és Etelneműt adtak: Csernaton V. Péter 1 fr, Enyedi Sándorné 30 kr, Nagys. Barcsai Albertné 1 fr, öz. Benedek Sándorné 50 kr, Martonfi József 1 véka zab, Baló Péter 50 kr, Szilágyi Gyula 50 kr, Eröss István 1 fr 50 kr, Dezső Zsigmond 2 fr, ifj. Veress Miklós 1 véka zab, Sergel János 20 kr, Lázár Károly 50 kr, Főútsz. David Pál 50 kr, Bisztritsáry Lajos szalonna F. Sándor Miklós 2 2 valaker és 50 kr, Sraub János 2 kenyér, Jakab Károly 1 frt, Grét János 1 véka zab, Fanta József kenyér, szalonna, Sándor Miklós fogados 60 kr, Veress Sándor 1 véka zab, Vilk Eduard 50 kr, (Benedek Sámuel) Baruch 10 liter szilviorium, Brachtel Antalné 50 kr, Fogarasi Albert 1 kenyér, Dunai György 1 fr, Doboczi Károly 40 kr, Zongot Gergely 20 kr, Br. Splényi Heinrich 1 fr, Dr. Magyar Károly 50 kr, Grünfeld Ignaczné 50 kr, Lőcsei Lajos 1 véka pityóka, Seidel József szalonna és 50 kr, Herepei Károly 40 kr, Orkai Lajos 50 kr, Székely Ferencz 60 kr, Garda József 50 kr, Wokál János 30 kr, id. Kovács Mihály 30 kr, Pattantyus Antal 1 kiló szalonna, Czell Antal 4 véka zab, Véghe István 2 kenyér és 50 kr, Feiler Farkas 4 véka zab, Ince István 3, Ungár Gyula 2, ifj. Lőrincz Károly 2 1/2, Roth József 2 1/2, Kis Károly 1, Z. Szőcs József 1, Lázár Robert 1 1/2 kiló húst, Csizsér József 50 kr, Török Antal 50 kr; összesen 19 frt 80 kr. — Két utazó család 2 lova az úton elhulván, azon család részére 2 lo beszerzésére közpénzben adakoztak: Br. Kemény Kálmán főispán 3 fr, Kovács Gyula, Fodor Miklós, Munkátsi Zsigmond, Ince Sámuel, Cell Antal, Sebessi Zsigmond, Czirner J. József Müller Mihály, Minorita ház, Bogola és Vajda, Grét János Fanta József, Zeyk Daniel, tisz. Dali Öljón id. Szabó Ferencz, Veress Mózes, Dr. Bartok György, X. X., Lőcsei Lajos, Hegedüs János, Korbuly Bálint egyenkint 1 frt, Kun József 1 frt 50 kr, Gulácsi József, Keresztes Pál, Dr. Winkler Albert, Neuman Géza, id. Winkler János, ifj. Winkler János, Ungerpek Miklós, Benedek Gábor, Benedek Sámuel, Kis Károly kórházi gondnok egyenkint 50 kr, Török Bertalan 40 kr, Balla István 60 kr, Szimics Tivadar 30 kr, Pásztori Ödön 20 kr; összesen 32 frt. — A 2 lo vétetett 35 frt, a város kinek hibás szekerre volt megjavította, a lovaikat vasalással látta el, és személyenkint 25 kr adott, a begyűlt zabhoz adott 17 véka zabot és elegendő szénát.

CSARNOK.

Ünnepi emlékek.

— Irta Kovács Sándor. — (Vége.)

Bemegyünk egy csinos rendezett udvarra, még a házba is bekerülünk nagy hirtelenséggel, mely lehető legzihesebben vala berendezve, mely berendezés, mintegy előre sugá figyelmes legátusi fülembe: itt jó helyt járunk, bizonyára leány van a háznál, még tán oszonnálunk is . . . mi a legátusi gondolatvilágból ki nem maradhat.

Különb a diáknak és katonának mindig jó ótvágya van, szeret látogatást tenni a szép szemekért, vagy egyéb szép nyereségért s majd aztán hátat fordít.

Nem is csalódtam; leány volt a háznál, a miről meg is győződött legátusi szemem egy pár perc alatt. Már kezdém észrevenni, hogy biz' igaza volt az én uti társamnak, midőn mondá: jól fogom találni magam.

Egy közbe jött körülmény megzavarta egy kevés időre azt a kedves, bájos szemek tovább nézését, melyektől nem örömet távoztam volna.

Mi volt az megzavaró körülmény?

Harangszót hallok!

—Ugy-e most lesz itt a templomozás? — kérdém.

— Most biz' itt! — felelé a t. ur leányával egyszerre, a legnagyobb szíjjal.

— Ugyan miért? én már, mint legátusa D . . . községének, ez előtt egy órával elvégeztem.

— Más itt a baj, azért kellett itt várakoznunk egy keveset, mert esküvő lesz. Szívesen látom a legátus urat is, — folytatá a t. ur — hamar vége lesz. Jóllehet az isteni tisztelettel van összekötte az esketés. Még kora az idő is, hamar visszajövünk. Majd töltünk egy kevés jó időt az én családommal együtt.

— Ez kellett nekem is, semmi egyéb! Követem a t. urat.

Bemegyünk a templomba, hol a t. ur a mátkásokat összeköti a szeretet és hit által; szívökre köti az egymás iránti hűséget és engedelmséget, nagyon is tatpraesett beszédével, mely beszéd reám és az egész gyülekezetre megható vala, mit az arcvonásokból lehet kiolvasni. — Végre megálja az ifjú házaspárt, szívökre köti a szeretetet még egyszer és kéri Istennek megáldó-, a fiúnak megsegítő- és a szent léleknek megszentelő erejét.

A hívek eltávozása után, mi is megindulánk a t. urral, menőnk a parochiára, hová annyira vágyott ifjú lelkem, hogy toll nem képes lecsatolására. Csakhamar ott is valánk; ott megint láthatám az előbb megpillantott vonzó szemeket, melyek még most is lelki szemeim előtt vannak, nemcsak ébren létem, hanem álomban is. Távollétemben is a kedves emlékezetnek virágít szedem.

Előveszem a rózsavizet. Megöntözöm s ő is engem. Fáradásom jutalmazva, rózsavízem kipótolva két pár tojás átnyújtása által. Egyik pár piros, a másik kékre festve; a piros az ifjúságot, a kék az állhatatosságot jelelve.

alig ülünk ott egy pár perczet, — csak rám nézve perczek — hívna asztalhoz. Itt is betelt a kedvem, kielégítették diáki ünnepi kívánságom minden oldalát. — Kipótolom az expositio egyoldalúságát. Akkor még így gondolkozám.

Asztal után menőnk a már némileg rendezett és virágokkal már is díszlő kertbe, melynek berendezése a legnagyobb szorgalomról ad bizonyosságot annak, a ki szerenés láthatni ama kedves kis kertet.

Sétálva nézegettük a már kinyitott és bimbózó tavaszi virágokat. Elérünk egy kerek grupphoz, mely rózsafákkal vala körülveve s köztök jáczint, ibolya és nefeletts. Mind a háromból vala már nyíllva, ezt szemléltük legtovább, hol a legérdekesebb és legkellemebb beszélgetésekbe elegyedék. Elmondám rövid élettörténetemet. Az igaz, egy keveset fűszerezve is. Szavaim nem hagyták érintetlenül szívét. Ő is monda oly szavakat, melyeket teljes örömmel hallgaték, melyek szívem reddin örök emlék gyanánt állnak, melyek soha sem fognak elenyészni.

De volt még egy más emlék is. A kertben kaptam egy nefelettsét attól a gyöngéd szivőtől, azon meghagyással, hogy tartsam meg örökemlékül. — Meg is fogadtam, most is asztalomban van, védve minden bántalmaktól. — Ott van, mint kedves emlék, husvétii ereklye.

Észrevétlenül eltelt az idő. Mennem kellett volna vissza D . . . községbe, mint legátusnak. De olyan helyzetben voltam, mint Heracles, a midőn a válaszutra ért; baj volt a választatás.

Íde szívem vonzott, oda kötelességem szólított.

Most mit tegyek?... Észrevettem, hogy barátom is szeretné, ha mennék. Nincs más mód, mint bucsumonadás, azoktól a drága és mindig emlékezetes kis barna szemektől.

Bucsút vévök a tiszteletes asszonytól, megköszöntem a hozzávaló őszinte szíveségüket. Most visszafordulék ahoz az áldott kis teremtettséghez, s közszerítésem mellett mondam el rövid bucsu-szavaimat.

Visszatérő utamban megköszöném barátomnak fáradságát, egyszersmind azt is, hogy megismertete ama szeretetreméltó, áldott családdal, hol szívem oly nemes és boldogító érzélemmel gazdagodott.

Visszamentünk barátommal oda, a honnan kiindultunk volt, hol oly vidáman találjuk most is az öreg lelkész urat, mint a hogy hagytuk volt.

Elmondottunk röviden miudent, éltünk a deák tempóval, de nem ép úgy, a hogy történt.

Az idő eltelt. Barátom eltávozott.

Itt a husvétii ünnep is véget ért.

A husvét elmúlt, de emléke megmaradt szívemben.

KÖZGAZDASÁG.

Talajjavítások.

Budapest, 1887. ápril 19.

Az országos culturmérnöki hivatal a talajjavítások terén 1886. évben tett intézkedéseiről jelentést intézett Széchenyi Pál gr. kereskedelmi miniszterhez, mely jelentésből a következő adatokat közöljük:

A múlt évben befejeztetett 38398 munkát, megkezdett vagy folytatott 4507 munkát, terv készült 122.404, helyszíni szemle tartott 18.388. földmozgositás történt 1.177.103 köbméter.

Tekintettel a kulturmérnöki intézmény 8 évi fennállása alatt kifejtett tevékenységére, az 1886. év eredménye a befejezett munkálatok holdmennyiségét kivéve, mögötte marad a megelőző három évnél.

Ennek oka egyrészt, hogy a szárazabb időjárás miatt a lecsapolások iránt, mi utóvégre mindig a legnagyobb tömeget adta, a gazdaközönységben az érdeklődés csökkent, mire másrészt a nyomott gazdasági viszonyok is közreműködtek.

Az ország gazdaközönisége 1879—1885-ig bezárólag összesen mintegy 2.200.000 frtot fektetett be talajjavításokra, mihez a lefolyt évben még 350.000 frtot adhatunk, ha a műépítmények és az alakosóvek értékét is számbavesszük, és így összesen 2.500.000 frt fordítottat e célra 8 év alatt.

A talajjavítások nemeit tekintve a lefolyt évben alagsóvezés volt 2172 hold, tehát az alagsóvezett terület az 1885-dikihez képest a lefolyt évben valamivel emelkedett. Öntözések 948 cat. holdra terjedtek 1886-ban.

A foganásított munkálatok tulnyomó részét a lefolyt évben is a lecsapolások, patakszabályozások és belvízrendezések képezik, a mennyiben 38.398 holdnyi összes bevezett munkálatokból 35000 hold esik a talajjavítások e nemére. Kiváló tevékenységet fejtettek ki a culturmérnöki hivatalok a lefolyt évben a vízi társulatok megalakítása és a régiiek alapszabályainak az új törvény követelményei szerint való átalakítása körül.

A talajjavításokra — e jelentés szerint — 1879. óta az állam következő összegeket fordított: 1879-ben 8210 frt 50 krt, 1880-ban 16.781 frt 56 krt, 1881-ben 34.132 frt 7 krt, 1882-ben 53.980 frt 30 krt, 1883-ban 70.627 frt 49 krt, 1884-ben 79.189 frt 45 krt, 1885-ben 88.247 frt 36½ krt, 1886-ban 94.980 frt 18½ krt, összesen tehát 446.149 frt 21 krt.

Ezen összeggel szemben áll 55.000 frtot meghaladó értékű leltári vagyon és közel 200.000 cataszteri holdra menő részben befejezett, részben megkezdett munkálat és 600.000 holdra készen levő terv és így tényleg 1 catastralis holdnyi tervezet az államnak közel 50 krajczárjába kerül.

Ha összehasonlítjuk — mondja a jelentés — ezen holdankénti 50 krnyi költséget azzal az összeggel, melyet a társulatok és magánosok a mérnöki tervekért, árterfelesztésért és érdekeltségi kimutatásért fizetni szoktak, lehetetlen, hogy ne jöjjünk arra a meggyőződésre, hogy ily olcsón azt magánmérnökök elvégezni nem volna képesek és az állam aránylag igen kevés költséggel a birtokosságot igen nagy előnyben részesíti, eltekintve az intézményben rejlt elkölési motívumoktól.

A culturmérnöki intézmény személyzeti ügyeit érintve végül a jelentés előadja, hogy a mérnöki létszám a múlt évben kétféle szaporodott, úgy, hogy a főnökkel és az országos halászati felügyelővel együtt, összesen 29 tagból állott, mihez még hozzászámítandó 4 napidíjas gyakornok.

A személyzet közül eddigelő összesen 12-en fordultak meg külföldön szakszerű ismereteik gyarapítása céljából.

A rétismereti intézmény keretén belől nevezetesebb mozzanat nem fordult elő.

Nemz.

A méz, mint táp- és gyógyszer.

Egy tekintélyes orvos a mézről azt mondja, hogy az minden penészgomba-képződést akadályoz. Köhögés, nátha, hurut, torokgyík, dyphtheritis már keletkezésükben elnyomhatók; de sőt a már kifejlődött betegségek is, folytonos használat mellett, tudniillik 5—10 perczen-

ként egy-egy kávékanálnyi mézet lenyelve, kigyógyíthatók.

Ugyszintén a száj, torok és légzési szervek bántalmái és a tüdőbajok is sikeresen gyógyíthatók. Hatalmas erősítő tápszer a méz a vérszegényeknek, a hirtelen nő gyermekeknek, a lábadozó betegeknek és öreg embereknek. — Az emésztést rendben tartja s a szorulást megakadályozza.

Liszttel keverve a mézet sebekre irként használja a köznép. Gyógyerejét különösen a méhnyeregű nyeri, mely a jó méznek egyik szükséges alkotórésze. A hagyományok szerint az ó- és középkorban a méz, mint általánosan kedvelt élelmi szer, ital (a méhser) és gyógyszer szerepelt. A ki egészségét fenn akarta tartani, vagy a ki hosszú életkort akart elérni, az mézzel táplálkozott. Természetesen a méznek a maga valóságában kellett lenni, a mint azt a méhek behordták. Mert bizony azon méz, a mit Svájcban, Amerikában szirupból vagy keményítő-cukorból készítenek, valamint azon méz is, a mely nálunk az elmaradott méhészek által a méheknek közel való elfojtásával, összecsemészölve, döglött méhek, kukacok, virággör belékeverésével készítetik, egyáltalán meg nem felel a jó méz fogalmának. Az nem kellemes ízű, nem egészséges méz. Tiszta, jó mézet egyedül az úgynevezett mézpergetők után lehet nyerni. A mézpergetővel a méz a lépekből virággörmentesen s egészen tisztán nyeretik. Az így nyert méz az, melynek igen tekintélyes orvosi is gyógyhatást tulajdonítanak és ezen méz az, a mely a vérszegényeknek, az emésztési hiányban vagy rendetlen-ségekben szenvedőknek, az idegyengőknek gyógy- és tápszerű szolgál, s a mely valódi áldás volna az emberiségre, ha kellő mértékben használtatnék.

A méz ezen áldásos volta az ó alkotórészeiben rejlik.

A tiszta méz gyümölcs-cukor, szőlőcukor, kevés sav (hangya-sav), festékanyag és nyálka összetételéből áll. Forduljon el tehát a fogyasztó közönység a fogat és gyomrot rontó cukorféléktől, szörpöktől és mento lesz a most annyira divatos fogfájás, gyomorfájás (katharus) és számtalan egyéb bajaktól.

FELELŐS SZERKESZTŐSÉG:

DR. MAGYARI KAROLY
SZILÁGYI FARKAS TÖRÖK BERTALAN
Kiadó-tulajdonos WOKÁL JÁNOS

Felhívás és értesítés.

Tisztelettel kívánom az utazó közönység becses tudomására hozni, miszerint f. hó 12 től kezdve közönségünkben egy 12—15 személyt egyszerre befogadható elegáns és kényelmes társas kocsi létesíttem „M a r o s U j v á r” czímmel, melynek főrendeltetését az ide- és elutazó közönységnek vasutára szállítása képezi.

Szállítási ár: egy személyre (beleértve a podgyaszt is) 25 kr.

Szíves pártfogást kér

Marosujvárt, 1887. ápril 20.

Márszéri Keresztély.

Sz. 6471—1886.
tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Kimpán Szimon végrehajtónak Lázár Vasillia lui Márk végrehajtást szenvedő elleni 80 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nagyenyedi kir. járásbíró területén levő O. Lapad községében fekvő a 43 számú telekjegyzőkönyvben A+ 1—3., 5—24., 26—28. rendszám alatt foglalt ingatlanokra az árverést 994 frtban ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi május hó 6-ik napján délelőtt 10 órakor megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881-ik évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyenyeden, 1886. december hó 11-én.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tkvi hatóságtól.

Sz. 6589—1886.
tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Sándor Miklós végrehajtónak, Debreczeni Józsefné, Varga Terézia végrehajtást szenvedő elleni 105 frt 40 kr tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nagyenyedi 641. számú telekjegyzőkönyvben A+ 1—1425., 1426. r.sz. alatti ¼-öd rész telek és egész épületre az árverést 608 frt ezennel megállapított kikiáltási áron elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi május hó 16-ik napján délután 3 órakor alólirt kebl telekkönyvi irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyenyeden, 1886. december 30-án.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint tkvi hatóságtól.